

REGISTER B. NO. 156

श्री
 पु. १६ सु. सं. १६५९
 अंक २ जे जैनधर्म प्रकाश वैशाखा
 उपजाति.

धार्यः प्रबोधो हृदि पुण्यदानं, शीलं सदांगीकरणियमेव ।
 तप्यं तपो भावनयैव कार्या, जिनेन्द्रपूजा गुरुभक्तिरुद्यमः ॥
 गट कर्ता.

श्री जैनधर्म प्रसारक सभा.

लावनगर

अनुक्रमणिका

१	श्री लावनगरमां प्रतीष्टा महोत्सव.	२५
२	लावनगरमां थयेली अयंकर आग.	५०
३	पालीताज्ञा दरवार अने जैनो.	४२
४	अद्रेधरमां महोत्सव.	४६
५	अनारस सभाचार.	४८

अभेदावाह.

“अंशो वर्नाड्युद्धर पिन्टींग प्रेस”मां
 नथुलार्थ रतनचंद भारद्वाजाअे छाप्युं
 वीर संवत २४२८ शाके १८२५ सने १९०३
 वार्षिक मूल्य ३१) योस्टेज चार आना.

ચોપાનીયું શ્રુત જ્ઞાન છે તેથી તેને રખડતું મુકવાથી
થતા આશાતના વર્જવા યોગ્ય છે.

અમારો સલા સંબંધી વિશેષ સમાચાર.

ગયા અંકમાં આપેલા ખબર ઉપરાંત નવા ખબર આપવાના
એ છે કે-સલાની ઓફીસની અંદરની યુકો વિગેરેનો રૂ.૧૨૦૦૦)
નો વીમો ઉતરાવેલો તે રૂપીયા આરૂસાસ કંપની તરફથી તેના
અત્રેના એજન્ટ દાશી લલુભાઈ છગનલાલ મારફત સલાને મળ્યા
ચુક્યા છે.

વેચવાની યુકો મુંબઈ, અમદાવાદ, જામનગર, કલકત્તા વી-
ગેરે સ્થળોથી આવી ગઈ છે, ખાકીની આવતી જાય છે.

સલાની ઓફીસ સંવિષ્ટપરી ખજારના નાના ઉારની મેડીપર
રાખવામાં આવી છે ચોપાનીયા ન્યુસપેપરો પ્રથમ પ્રમાણેજ
આવવા લાગ્યા છે જે વાંચવાની સર્વે જૈન અંધુઓને હુદ છે.

લાયબ્રેરી માટે યુકો મંગાવવાની શરૂઆત કરી છે. કેટલાક
આવી ગઈ છે, ખાકી આવવાની છે. લખેલી પ્રતો ખરીદવાનું
તેમજ લખાવવાનું હવે પછી શરૂ કરવાનું છે.

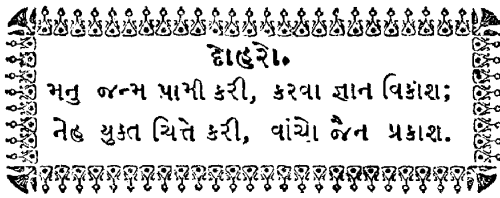
બહારગામથી બહુજ થોડા શુદ્ધસ્થોએ પોતાની પાસે સલાનું
અમુક લેણું છે એમ લખ્યું છે. ખાકીના શુદ્ધસ્થોને લખી મોક
લવા ફરીને સૂચવીએ છીએ.

જૈનધર્મ પ્રકાશનો આ બીજો અંક પ્રતિષ્ઠા સંબંધી કાર્ય
પ્રસંગને લીધે કાંઈક મોટો બહાર પડ્યો છે. હવે પછી જેકો
અંક તરતજ બહાર પડશે. ચાલુ ગ્રાહકોમા જેઓ રહી ગયા
હોય તેમણે તેમજ નવા ગ્રાહકોએ તાકીદે પત્ર લખી મંગાવવું.

સલાનું વેચાણ પુસ્તકો મોકલ્યા સંબંધી તેમજ એજન્ટ
વીગેરેની પાસે ઘણી રકમનું લેણું છતાં તે બાબત પત્ર લખીને
ખબર આપવામાં પ્રમાદ થાય છે તે જ્ઞાન ખાતાના દુષણમાં આ
વવાનું પ્રબળ કારણ છે માટે હવે તરતમાં પત્રદ્વારા ખબર આપવી.

સલાના સલાસદાને તેમજ હવે અંધુઓને સલાના કામકાજ
તરફ લક્ષ આપી સતેજ કરવાની સાથે સલાની લાઇબ્રેરીને સારા
ધાયાપર લાવવા માટે નવી નવી જાતની ઉપયોગી યુકોનો સંગ્રહ

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

પુસ્તક ૧૯ મું. શાકે ૧૮૨૫. વૈશાખ. સંવત ૧૯૫૯. અંક ૨ જો.

શ્રી ભાવનગરમાં પ્રતિષ્ઠા મહોચ્છવ.

ભાવનગર શહેર કાઠીઆવાડમાં વ્યાપાર રોજગારને માટે પ્રખ્યાત છે. એ શહેરમાં શ્રાવણની વસ્તી સુમારે ૩૦૦૦ ઉપરાંત માણસોની છે. ખુશી થવા જેવું એ છે કે એવડો મોટો સમુદાય છતાં તેમાં સંપ સારો છે. એ શહેરમાં આપણા દેરાસરો ૩ છે. જેમાં એક મુખ્ય દેરાસર તો ભાવનગર વસ્તુ ત્યારનું બંધાવેલ છે, ભાવનગરના શ્રાવક વર્ગના પરમ ઉપગારી સુનિરાજ મહારાજશ્રી વૃદ્ધિચંદ્રનો વિચાર શહેર બહાર-રાજનગરમાં હડીલઃઇની વાડીમાં છે તેમ-દાદાવાડીમાં એક સુંદર જ્ઞાનમંદિર હોય તો ડીક એવો થવાથી તેમણે શ્રાવક વર્ગને ઉપદેશ આપ્યો અને એટલા ઉપરથી તે વિચાર અમલમાં મુકવાનો નિર્ણય થયો તેથી સંવત ૧૯૪૬ ના શ્રાવણ શુદ્ધ ૬ ઠે દાદા સાહેબના નામથી જોળખાતી વાડીમાં નવીન દેરાસરને માટે ખાંતમુહુર્ત કરવામાં આવ્યું,

ખાંતમુહુર્ત કર્યા પછી દિનપરદિન વિચાર વૃદ્ધિ પામવા લાગ્યા અને એટલા ઉપરથી જે દેરાસર ઉપર પંદર હજાર રૂપીઆ ખર્ચવા ધારણા હતી તેની ઉપર તેથી પાંચગણા રૂપીઆ ખર્ચવાયા, દેરાસર કરતો ધણો સુંદર કોટ બંધાયો, સામે પુઝરિક સ્વામીનું દેરાસર બંધાયું અને ભૂમિવળ પણ સુંદર થયું.

૨૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

દેરાસર તૈયાર થયા બાદ મૂળ નાયકજી માટે તેમજ બીજા પ્રતિમાજી માટે તબવીજ આવી. પ્રાચિન પ્રતિમાઓ લાવવા માટે ચારે તરફ ખાણસો મોકલી શોધ કરાવી. છેવટે સંઘના આગેવાન પાંચ ગૃહસ્થો ફી ઉને ગયા અને લાંચી ૨૦ પ્રતિમાજી, ૨ કાઉસગીયા અને ૧૦ પરધરવાળા આરસનાં પંચતીર્થો લાવ્યા. તે બદલ દશ વર્ષ ૩૧૫૦ નું વર્ષાસન ભાવનગરના દેરાસર તરફથી ભેમને બાંધી આપવામાં આવ્યું.

આ પ્રમાણે જિનમિંબો લાવ્યા છતાં પણ મૂળનાયકજી સંબંધી ધારણા પાર પાડી નહીં. કારણ કે ગુરૂ મહારાજનો વિચાર શાસનાધિપતિ મહાવીરસ્વામી અથવા વિહરમાન તીર્થ કર શ્રી સીમંધરસ્વામીનું તીર્થ કરવાનો હતો. તેને માટે અમદાવાદ, ખંભાત, સુરત, પાલીતાણા વિગેરે માં શોધ ચલાવી અને શંખલપુર, ગીરનારજી વિગેરે સ્થાનદેથી લાવવાનો પ્રયાસ સુદાં કર્યો પણ પાર ન પડ્યો, છેવટે શ્રી પાલીતાણે શત્રુંજય ઉપર મૂળનાયકજીના દેરાસર માહેના જમણી બાબુના દ્વાર પાસેના એક ગોખલામાં રકત વણુવાળા શ્રી મહાવીરસ્વામીના બિંબ નજરે પડતા શેઠ. આણંદજી કલ્યાણજીના પ્રતિનિધિઓને અરજ કરી ૩. ૧૫૦૦) નકરાના આ પી તે બિંબ ભાવનગર લાવવામાં આવ્યા. પરંતુ યાત્રાળુના સમુદાયને તે વાત રહી નહીં જેથી તે બિંબ આબુપણે સહીત પાછા અસલ ઠેકાણે પધરાવવામાં આવ્યા અને શેઠ. મનસુખભાઈ ભગુભાઈના પ્રયાસથી શ્રી અમદાવાદથી સંભવનાથજીના દેરાસર નીચેના ભૂમિગૃહના એક ગોખલામાં પરિકર સહિત શ્રી મહાવીરસ્વામીના અતિ સુંદર અને ૩૩ તસુ ઊંચા બિંબ હતાં તે મળવાનો નિર્ણય થયો. તે બિંબ ઘણી ધાગધુમ સાથે ભાવનગર લાવી શેહેરમાંહેના સુખ્ય દેરાસરના મંડપમાં પ્રાહુણા તરીકે પધરાવવામાં આવ્યા. તેમજ બે બાબુના બે ગભારાના મૂળ નાયકજી કરવા માટે બે સહેસરૂણા પ્રાર્થનાથજીના બિંબ પણ શ્રી પાલીતાણાથી શેઠ અમીચંદ સાકરચંદ પાસેથી ચોગ્ય નકરો આપીને લાવવામાં આવ્યા. તેને દાદવાડીમાંજ રાખવામાં આવ્યા.

ઉપર પ્રમાણે જરૂર પૂરતા પ્રતિમાજી મળી જવાથી હવે પ્રતિષ્ઠા સંબંધી મુહુર્તો જ્ઞેવાની શરૂઆત થઈ. બે ત્રણવાર મુહુર્તો જ્ઞેવરાવવામાં આવ્યા પણ તેમાં અનેક જાતના વાંધાઓ ઉઠવાથી તેમજ ઉપરા ઉપર નબળા વર્ષો આવવાથી નિરધાર થઈ શક્યો નહીં, છેવટે ગયા શાગણ માસમાં આ બા સંઘનો વિચાર 'હવે તો જરૂર ઓણ પ્રતિષ્ઠા કરવીજ' એવો થવાથી

શ્રી ભાવનગરમાં પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

૨૭

સંઘના આગેવાન ગૃહસ્થો શ્રી પાલીતાણે પન્થાસજી શ્રીગંભીરવિજયજી પાસે ગયા, ભાવનગર આવવા સંબંધી વિનંતી કરી અને પ્રતિષ્ઠાના મુહુર્ત સંબંધી પૃચ્છા કરી. પન્થાસજીએ સંઘની લાગણી ખરેખરી ચોક્કસ જણાવાથી આવવાની હા પાડી અને વૈશાખ શુદ્ધિ ૪ શુક્રવાસ્તું મુહુર્ત આપ્યું.

અનુક્રમે ફાગણ વદી ૭ મેં પન્થાસજી શ્રી ગંભીરવિજયજી પરિવાર સહિત ભાવનગર પધાર્યા; સંઘે સામૈયું કર્યું, સૌને આનંદ થયો અને પ્રતિષ્ઠા થવા સંબંધી વાતો ચાલવા લાગી. પન્થાસજીની પ્રેરણાથી શ્રી સંઘે એકદા થઇ વૈશાખ શુદ્ધિ ૪ નું મુહુર્ત નક્કી કરાવ્યું. અને તરતમાંજ પ્રતિષ્ઠા સંબંધી ખર્ચ માટે સુમારે ચાર હજારના પ્રમાણપર ટીપ ભરવાનું કરાવ્યું. વદ ૧૧ શે ટીપની શરૂઆત થઇ અને નીચે લખેલા ગૃહસ્થોએ પ્રથમ સારી રકમો ભરી આપી.

૫૧૧) વોરા. જંસરાજ સુરચંદ

૫૦૧) શા આણંદજી પુરૂષોત્તમ

૫૦૧) વોરા. જવેરચંદ સુરચંદ

૫૦૧) વાગડીઆ ગુનાબચંદ અમરજી

૫૦૧) શેઠ. રતનજી વીરજી

ત્યાર બાદ ટીપનું કામ આગળ ચાલ્યું, તેમાં દરેક ગૃહસ્થે પોતપોતાની શક્તિ અનુસાર યોગ્ય રકમો ભરી આપી જેથી બીજા સુમારે બે હજાર રૂપીઆ ભરાયા.

હવે પ્રતિષ્ઠા સંબંધી કામકાજની શરૂઆત થઇ. દાદાસાહેબના બગીચામાં મુખ્ય ડેલીમાં પ્રવેશ કરતાં જમણી બાજુ બગીચો છે અને ડાબી બાજુ ધર્મશાળા છે. મધ્યમાં સો ડુટનો ચોરસ ચોક છે. જે કે ચારે બાજુની દીવાલથી શોભીતો છે. ડેલીની સામેજ દેરાસરજીનું દ્વાર છે. આ વિશાળ ચોકમાં એકં સુશોભિત મંડપ કરવાનો નિર્ણય થયો અને તે મંડપના મધ્યમાં મેરૂપર્વતની સુવર્ણમય, ચારે વત, ચુગીકા તથા તેની અંદરના જિત મંદિરોનો દેખાવ આપનારી રચના કરવી હતી.

આ મંડપનું પ્રથમ ચૈતર શુદ્ધિ ૪ થે માંડવા મુહુર્ત કરાવવામાં આવ્યું અને પછી મંડપ બાંધવાનું કામ શરૂ થયું. મંડપને માટે ઘણી વિશાળ જગ્યા રોકવામાં આવી. મંડપ ઉત્તર દક્ષિણ લાંબો ડુટ-૭૫ અને પહોળો ડુટ-૫૪ નાખવામાં આવ્યો. તેમાં બે જુદા જુદા વિભાગ કરવામાં આવ્યા. આગળનો મંડપ પૂજા ભણાવવા માટે અને પાછળનો મંડપ મેરૂપર્વતની રચના વિગેરે કરવા માટે કરાવ્યો. અને પાછળના મંડપમાં સ્ત્રી પુરૂષો માટે જુદી જુદી પ્રદક્ષિણા ફરી શકાય તેવી ગોઠવણ કરવામાં આવી;

૨૮

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

પ્રતિષ્ઠાના મહોત્સવમાં તે સંબંધી કાર્યને માટે અનેક વસ્તુઓ જો-
ઇએ તેની માગણી કરવા તેમજ આ મહાનં કાર્ય સંબંધી હકીકત નિવેદન
કરી સંમતિ મેળવવા જૈનવર્ગનું એક ડેપ્યુટેશન સંસ્થાન ભાવનગરના મુ-
ખ્ય દિવાન સાહેબ રા. રા. પ્રભાશંકરભાઈ દલપતરામ પટણ્વી પાસે
ગયું અને બંધી હકીકત નિવેદન કરી જે ઉપરથી તેઓ સાહેબે ઘણી ખુ-
શીથી સંમતિ આપી અને જે જે વસ્તુઓ જોઇએ તે તે આપવા માટે
યોગ્ય અધિકારીઓ ઉપર ચીઠ્ઠી લખી આપી ભાવનગરના રાજ્યની આ
અનુક્રમતા સર્વે રાજ્યો કરતાં અતિ શ્રેષ્ઠ છે. પ્રજાવર્ગને માટે જે વસ્તુઓ
જોઇએ તે ઘણી ખુશી સાથે આપવામાં આવે છે. પ્રજા શબ્દની ખરેખરી
વ્યાખ્યા ભાવનગરમાંજ સાર્થક થાય છે એટલે કે રાજપ્રજાની વચ્ચે પિતા
પુત્ર તુલ્ય સંબંધ ખરેખરો ત્યાંજ દૃષ્ટિએ પડે છે.

ઉપર પ્રમાણે બંધી સગવડો થઇ ગઇ, કામજાજ શરૂ થયું, પ્રતિષ્ઠાની
સામગ્રી એકઠી કરવા માંડી, પ્રતિષ્ઠા કરાવનાર ગૃહસ્થને માટે આમંત્રણ
પત્રો લખાયા, એવામાં એકએક દૈવેચ્છા નિમ્મરિત હોવાથી અણધાર્યું વિધન
આવી પડ્યું. ચૈત્ર શુદ્ધ ૯ ની બપોરે રાજમેહેલની સામેના મહાનમાંથી એ-
કદમ અગ્નિ ઉત્પન્ન થયો અને પંદર મીનીટમાંતો તે આખું મહાન અગ્નિ
રૂપ થઇ ગયું; એટલુંજ નહીં પણ વચમાં ૫૦ શીટ રસ્તો છતાં એકદમ
સામે જાણુએ રાજમેહેલને પણ અગ્નિ સ્પર્શ થયો અને સાંજ સુધીમાં
સુમારે છૂંલાખતું નુકશાન કરીને ઉડેલો અગ્નિ ક્રેટલેક અંશે વિરામ પામ્યો.
લોકોનાં દિલ હાલ કલોલ થઇ ગયા, ચારે જાણુ ભિન્નતાની છાયા લાગી
ગઇ, રાજ, પ્રજા અને અધિકારી વર્ગ તમામ ઉદાસ થઇ ગયો, હૃદયમાં
ભય મોહિનીએ એક છત્ર રાજ્ય જમાવ્યું, લોકો દૂરે રહ્યા છતાં પણ પોત
પોતાનાં રક્ષણમાં તત્પર થઇ ગયા, અગ્નિ પ્રકોપ વિના પણ સર સામાનનો
ફેરફાર કરવાથી લોકોને હાજરો રૂપીઆતું નુકશાન થઇ ગયું, નુકશાની મોટી
રકમની અંકાવા લાગી, દેશાવરમાં તારો શ્રી વજ્યા અને લાગતા વળગતા-
ઓને દૂર દેશાવરમાં રહ્યા છતાં પણ દિલગિરિએ પોતાને તાબે કર્યા. આ
અગ્નિ પ્રકોપમાં શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભાની ઓપીસ તમામ પુસ્તકો
લાખજેરી, ફરનીચર, વહીવટી દસ્તરો વિગેરે સહિત બળીને ભસ્મ થઇ ગઇ,
કાંઇ પણ નીકળી શક્યું નહીં. આ બનાવ અનિવાર્ય ખેદકારક બન્યો.

છેવટે ઉપરના ઉપદ્રવથી થયેલા નુકશાનની ખરી રકમ અંકાણી, કુલ
નુકશાન છ લાખને સુમારે ગણાયું. જેમાં અર્ધ ભાગનું દરબારશ્રીને થયું,

શ્રી ભાવનગરમાં પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

૨૯

ચોથા ભાગનું નૈવર્ગને થયું અને બાકીનું ખીજાંએને થયું. પ્રતિષ્ઠા સંબંધી કાર્યમાં ખૂબેલ આવી પડી, લોકોના દિલ તે બાબતનો વિચાર કરતાજ અંધ પડી ગયા. અગ્નિએ પણ લારપછી એ ચાર વખત સહેજસાજ દેખાવ આપ્યા કર્યો. ધીમે ધીમે માણસોના દિલ કાંઈક શાંત થવા લાગ્યા.

ચૈતરવદિ ૧૧ શે ફરીને સંધ એકડો થયો. વૈશાખ શુદ્ધિ ૪ બહુ નજીક હોવાથી હવે પહોંચી શકાય એમ ન જણાવવાને લીધે ખીજું મુહુર્ત લેવાનો વિચાર કર્યો. પ્રવીણ જ્ઞેશીએને પન્યાસજી પાસે બોલાવ્યા અને વૈશાખ વદિ ૨ નું મુહુર્ત મુકરર કરવામાં આવ્યું, તેના અંગના ખીજ મુહુર્તોનો પણ નિર્ધાર કર્યો અને અંધ પાડેલા મંડપ વિગેરેના કામો પાછાં શરૂ કરવાના હુકમો અપાણા. ધીમે ધીમે પણ સારા ઉત્સાહથી કામ આગળ ચાલ્યું. પ્રથમ કરેલું માંડવા મુહુર્ત ફેરવીને વૈશાખ શુદ્ધિ ૪ થે ફરીને માંડવા મુહુર્ત કરવું હતું. કોની પાસે માંડવા મુહુર્ત કરાવવું એનો વિચાર ચાલતાં લોળા દિલવાળા અને જુના જમાનાના વૈરા જસરાજ સુરવંદ પાસે કરાવવું હતું, તેઓએ ઘણા હર્ષ સાથે સ્વીકાર્યું અને શ્રી સંઘના ઉત્સાહ વચ્ચે વૈશાખ શુદ્ધિ ૪ ના દશ કલાકે તેમણે હર્ષિત ચિત્તે માંડવા મુહુર્ત કર્યું. તેજ અવસરે દેરાસરજીના મધ્યમાં મૂળનાયકજીને પધરાવવા માટે વેદી રચવામાં આવી. આજે આકાશ ઘણું સ્વચ્છ હતું, લોકોનો ઉત્સાહ તાજે થયેલો જણાતો હતો અને પહેલે ભરેલા વિચારો નિર્મૂળ થયેલા માલમ પડતા હતા.

ત્યારબાદ વૈશાખ શુદ્ધિ ૫ મે શહેરની અંદર પધરાવેલા મૂળનાયકજીના બિંમને વૃષભના વાહનમાં પધરાવી ઘણી ધામધુમ સાથે અને મોટો વરઘોડો ચડાવીને દાદાવાડીએ લઇ જવામાં આવ્યા અને બરાબર વિજય મુહુર્તે જિન મંદિરમાં પ્રવેશ કરાવી તેમને માટે નિર્માણ કરેલી વેદી ઉપર પધરાવવામાં આવ્યા. રાગ્નતા આવવાથી જેમ રાજ્યની શાબા વૃદ્ધિ પામે તેમ મૂળનાયકજીના પધારવાથી દેરાસરજી દીપી નીકળ્યું, લોકોના વિચાર પણ બહુ સુધરી ગયા, શાંત વૃત્તિએ ખેદવાળી વૃત્તિને પલાયન કરાવી પોતાનું રાજ્ય ફેલાવવા માંડ્યું. નૈવ સમુદાયના ઉત્સાહમાં નવું તત્વ ઉમેરાયું, કામકાજમાં શિવ્રતાએ પ્રવેશ કર્યો અને લોકો પોતાને મજેલા દ્રવ્યને સાર્યક કરવાની આ ઉત્તમ તક મળી છે એમ માનવા લાગ્યા.

આ પ્રતિષ્ઠાના પ્રસંગમાં મૂળનાયકજીવાળા ગર્ભગૃહમાં ૯ બહાર ગોખલામાં ૨, સામા પુંડરિકજીવાળા દેરાસરમાં કાઉસગીઆ સુધાં ૫, અને મૂળ દેરાસરજી ઉપરના ત્રણ શિખરની અંદર ત્રણ ગભારામાં ૧૦, કુલ ૨૬ બિંબ પધરાવવાનો

૩૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

શ્રી સૂઘે નિર્ણય કર્યો. જેમાંથી ૮ બિંબને માટે આદેશ પ્રથમ ચૈતર શુદ્ધ ૯ મે અપાયા હતા. બાકીના બિંબને માટે આદેશ આપવાની વાત ચાલતાં મૂળનાં ચક્ર માટે ૩.૪૦૦૧) થી શા ત્રીભુવનદાસ ભાણુજી કાપડીઆને આદેશ આપવામાં આવ્યો. તે સાથે તેમણે નવકારશીના સ્વામિવચ્છળમાં ૩.૧૦૦૧) આપવા વિચાર જણાવ્યો. ચારખાદ બીજા પ્રતિમાજીઓના ક્રમેક્રમે આદેશ અપાયા જેમાં પુંડરિકજીના દેરાસરમાં શ્રી ચિંતામણી પાર્શ્વનાથજીને મૂળનાં ચક્ર તરિકે પધરાવવાનો ૩.૧૦૦૧ થી આદેશ અપાયો. ચારે મુખ્ય શિખર ઉપર તેમજ બીજા ઘુમટો ઉપર ધ્વજ્જંડને કળશો ચડાવવાના આદેશો અપાયા જેમાં એકંદર ૩.૧૪૭૨૫) ઉપજ્યા.

વૈશાખ શુદ્ધ ૯ મે વિધિપૂર્વક કુવામાંથી જળ લેવામાં આવ્યું અને ૧૦૮ વીલડા કરાવીને નદીમાંથી પણ વિધિ સાથે જળ મંગાવ્યું. આવતી કાલે મહોત્સવની શરૂઆત થવાની હોવાથી કુંભસ્થાપન કરવાના અને મેરૂ શિખર ઉપર જુદી જુદી ૧૩ દેરીઓમાં ૧૬ જિનબિંબો પધરાવવાના આદેશો અપાયા. મંડપ પણ તૈયાર થઈ ગયા.

આ મંડપ એવો સુશોભિત રચવામાં આવ્યો હતો કે તેતું વર્ણન કરતાં કેટલાક પૃથ્વી ભરાઈ શકે. ભાવનગરમાં પ્રથમ ઘણા મહોત્સવો થઈ ગયા છે અને અન્યત્ર પણ ઘણી જગ્યાએ એવા મંડપો જેવામાં આવ્યા છે પરંતુ આ મંડપ તે સર્વેમાં ઉત્કૃષ્ટ શોભાવાળો બન્યો હતો. નાની મોટી ૬૧ કમાનો ચૈરાસ રથભોવડે બનાવવામાં આવી હતી. મેરૂપર્વત દરતા મંડપને તો તમામ સોનેરી બનાવવામાં આવ્યો હતો. મંડપની અંદર ચીની કામ પુષ્કળ બાંધવામાં આવ્યું હતું. નાના મોટા ૨૫ ઝુમરો બાંધ્યા હતા. બાકી હાંડી ગોળા અને વાલશેટ તો સંખ્યાબંધ હતા. આખા મંડપમાં ઉપરના ભાગમાં ૪૨તા એક સરખી સાઇઝના સુમારે ૭૦૦ ઉપરાંત કાચો બાંધ્યા હતા. મોટા જંગી કાચોવડે મંડપને શોભાવી દીધો હતો. રોશની વખતે આખો મંડપ જળહળી રહેતો હતો. કાગળના કૃત્રિમ હારોની શેડો સળંગ દરતી ને અંદર ચોતરફ બાંધી દીધી હતી તે સાચા કુશળ હારને પણ ભૂલાવી દેતી હતી. ઝીણા ગોળાના તોરણીઆ આખા મંડપમાં ઝુલી રહ્યા હતા. આવા સુશોભિત મંડપને માટે જેવા આવનાર તમામ દેશોએ એક અવાજે વખાણ કરતા હતા. ડેલીની બહાર પણ એક નાનો સરખો મંડપ બાંધી દૂરથી પ્રેક્ષકોના દિલ આકર્ષાય તેમ કરવામાં આવ્યું હતું.

શહેરમાંથી લાંબાના માર્ગને વાવટા અને તોરણોથી શોભાવી દીધો

શ્રી ભાવનગરમાં પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

૩૩

હતો. મોટા મોટા ધ્વજડંડ નાખીને તેની સાથે લોકો જોવા લલચાય એવા ચિત્રવાળા પાટીઆઓ જડી દીધા હતા. શ્રીભક્તજી હોવાથી દર્શન કરવા આવનારને અગવડ ન પડ્યા માટે માર્ગમાં નાના નાના પાંચ તંબુઓ નાખી તે સાથે પુષ્કળ છાંયે બાંધી ચોકી પહેરાવે તથા પાણીની પરબોનો મધ્ય રાત્રી સુધીને માટે બંદોબસ્ત કર્યો હતો. માર્ગમાં પણ દીપક શ્રેણી ગોઠવી દીધી હતી. કેવો બહારના લઘુ મંડપને રંગ મેરંગી ફાનસેથી અને સુશોભિત રાજસૂચિ-હોથી શોભાવી દીધો હતો. ટુંકામાં બની શકે તેટલી શોભા અને બની શકે તેટલી સગવડ કરવામાં કોઈ પ્રકારની ક્યાશ રાખવામાં આવી નહોતી.

મેરૂશિખરવાજો મંડપ સર્વ કરતાં વધારે ચિત્તાકર્ષક બનાવવામાં આવ્યો હતો. તેમાં પાંકુક વન, સોમવસ વન અને નંદનવનમાં ચાર ચાર જિન મંદિરો કરી દૃટની જેમ ઝુલતા બનાવવામાં આવ્યા હતા. નંદનવનના ચારે મંદિરો બહુ નીચા ઠીક ન લાગે માટે તે કરતાં જરા ઉંચા ગોઠવ્યા હતા. મેરૂને આવેલુબ સુવર્ણનોજ બનાવી કીધો હતો. ચારે તરફ ડુંગરનો દેખાવ કરવામાં આવ્યો હતો અને તેના ગાળામાં કૃત્રિમ લીલોત્રી કાગળની બનાવીને પુરી દેવામાં આવી હતી. નંદન વનને જુદા જુદા ધાન્ય વાળી-ઉંગાડીને હરી આળું બનાવી દીધું હતું. ભૂમિતળ ઉપર ભદ્રશાળવનની ચાર ગજદંતાની, તથા દેવકુર ઉત્તરકુર વિગેરેની રચના કરવાની હતી પરંતુ વખતના સંકોચને લીધે બની શક્યું નહોતું. ત્રણ વનના બાર સિદ્ધાયતનોને સ્થાને બાર દેરીઓ તમામ કાચની બનાવી હતી અને મધ્યની ચૂળિકા ઉપરની દેરી તો અલંકાર સુંદર બનાવી હતી કે જે રોશની વખતે સ્ફટિકમય હોય તેવો દેખાવ આપતી હતી. અન્ય ઘણી જગ્યાએ મેરૂની રચના તો થઈ હશે પરંતુ આ રચના તો ખરેખરી અહમ્મૂતજ બની હતી.

વૈશાખ શુદ્ધિ ૧૦ યુધવારે પ્રભાતમાં આખો સંઘ દાદાસાહેબની વાડીમાં એકઠો મળ્યો હતો અને બરાબર આઠ કલાકે કુંભસ્થાપન ત્રણ સ્થાનકે કરવામાં આવ્યું હતું. ૧ મળ દેરાસરમાં, ૨ સામેના દેરાસરમાં અને ૩ મળ નાયકજીવાળી વેદી પાસે કુંભસ્થાપનની સાથે જુવાની વાવવામાં આવ્યા હતા. અને મેરૂ પર્વત ઉપર બાર દેરીઓમાં ૧૨ અને મુખ્ય દેરીમાં ચૈાસુખતા ૪ મળી કુલ ૧૬ જિનગિંબો એક સાથે પધરાવવામાં આવ્યા હતા ચંદ્રથી રાત્રી અને જગથી સરોવરની જેમ પ્રભુ પધરાવાથી દેરીઓની અને મેરૂની શોભામાં અલંકાર વૃદ્ધિ થઈ હતી.

૩૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

વૈશાખ શુદ્ધિ ૧૧ શે ગૃહ, દિગ્પાળ, અષ્ટમંગલિક, નંદવર્ત્ત તથા જ્ઞાન દર્શન ચારિત્રતું પૂજન શા. ત્રીભુવનદાસ લાણુજી પાસેજ કરાવવામાં આવ્યું હતું. જેમાં ગૃહદિગ્પાળ પૂજન ઘણું વિસ્તારથી કરવામાં આવ્યું હતું. આ વિધિ સવારથી શરૂ થયો હતો અને પાંચ છ કલાક ચાલ્યો હતો. વિધિ કરાવવા માટે ઘણા ગૃહસ્થોને આમંત્રણ કરેલા તે પૈકી શ્રી છાણુજી જલ્દે વડોદરાવાળા શ્રાવક જમનાદાસ હીરાચંદ પધાર્યા હતા. તેમની વિધિ કુશળતા સારી જણાતી હતી. સાથે પન્થાસજી ગંભીરવિજયજી પણ પોતાને યોગ્ય ક્રિયા કરાવવા માટે તમામ વખત બેસી રહેતા હતા. જેથી તમામ વિધિ અવિચ્છિન્ન અને વિશુદ્ધ થતી હતી.

વૈશાખ શુદ્ધિ ૧૨ શુક્રવારે દૂરદેશથી લાવેલા જિન બિગોને માટે અષ્ટાદશસ્નાત્ર તથા ધ્વજદંડને કળશની પ્રતિષ્ઠા માટે તથોગ્ય સ્નાત્ર કરવાની વિધિ પ્રભાતમાંથીજ શરૂ કરવામાં આવી હતી, ૧૮ સ્નાત્રોને માટે પૃથક્ પૃથક્ અનેક આપઘીઓનો શસ્ત્રાકત રીતે સંબંધ કરી ખંડાવીને તેના પણ આંધી રાખ્યા હતા. તીર્થ જળ તરીકે ગંગાજળ તથા શત્રુંજયી નદી અને સ્વર્ણ કુંડતું જળ મંગાવી રાખ્યું હતું. મૃતિકાઓ અનેક પવિત્ર સ્થાલકેથી મંગાવી એકઠી કરી હતી. પ્રારંભમાં તમામ સામગ્રી એકઠી મેળાવીને જળના નંબરવાર ૧૮ મોટાં પાત્રો ભરાવી તેમાં ક્રમવાર આપઘી વિગેરે લેખની દીધું હતું. પછી યોગ્ય સમયે સ્નાત્ર કરવાનું કામ શરૂ થયું હતું. એક સાથે બહાર ગામથી લાવેલા તમામ જિન બિગો ઉપર તથા ધ્વજદંડને કળશો. ઉપર અભિષેક કરવા માટે જુદા જુદા સ્નાત્રીઓનો નીમી દીધા હતા. તે સંબંધમાં ઉપજ પણ સારી થઈ હતી. સ્નાત્ર ક્રિયા પૂરી થયા બાદ ધ્વજદંડ ને કળશની પ્રતિષ્ઠાનું કામ શરૂ થયું હતું. ધ્વજદંડના મસ્તક પર પાઘડીઓ બંધાવવામાં આવી હતી અને સુશોભિત ધ્વજનો પણ શિખાતરિકે આંધી લીધી હતી. કળશોને પણ પાઘડીઓ બંધાવી હતી. તેની પ્રતિષ્ઠા કરવાની ક્રિયા પન્થાસજી શ્રી ગંભીરવિજયજીએ કરી હતી. ત્યારબાદ બધા ધ્વજદંડોને જિનમંદિર ૧૨લી ત્રણ પ્રદક્ષિણાઓ કરાવી હતી.

તેજ દિવસે રાત્રીએ ચૈત્યપ્રતિષ્ઠાની વિધિ કરવામાં આવી હતી, બે દેરાસરજી માટે બે સોવન કાષ્ટના પટ્ટ ઉપર કુર્મનો આલેખ અષ્ટમંઘવડે કરવામાં આવ્યો હતો; ત્યારબાદ તેનું સ્થાપન કરવામાં આવ્યું હતું. ચૈત્યની અંદર ફરતો કુમારિકાએ કાંતેલ સૂતનો ૨૧ તારનો દોર વીંટી લેવામાં

શ્રી ભાવનગરમાં પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

33

આવ્યો હતો અને અને જિનમંદિરો માટે બે કુંભ તૈયાર કરાવી અનેક જાતિના વાજિત્રો વાગતે દેરાસર દ્વરતી પ્રદક્ષિણા કરાવી મૂળ નાયકજીવાળે સ્થાને પધરાવવામાં આવ્યા હતા. તે શિવાય તેને લગતો અન્ય સર્વ વિધિ-કરવામાં આવ્યો હતો.

અઠ્ઠાઇ મહોત્સવની શરૂઆત શુદ્ધિ ૧૦ થીજ કરવામાં આવી હતી. અને પ્રતિષ્ઠાની આગળને પાછળ મળીને નવ દિવસ પૂજન ભણાવવામાં આવી હતી. તેમાં સત્તરબેદી પંચકલ્યાણકની, નવપદજીની, ચોદવિશ પ્રકારી, નવાણુ પ્રકારી, અષ્ટપ્રકારી, આર વ્રતની, અગ્યાર અંગની અને વિશ્વસ્થાનની પૂજાએ શ્રાવને પવિત્ર કર્યા હતાં. પૂજામાં ઈળ નૈવેદ્ય પુષ્કળ ઢોવામાં આવતું હતું. પૂજન ભણાવવા માટે તેમજ ભાવના માટે બહુ લાયક અને પ્રવીણ ભોજકોની સગવડ કરવામાં આવી હતી. શ્રીપાટણથી હરીલાલને તેનો ભાઈ આવ્યા હતા. તેમજ રાધણપુરવાળા ભોજક ગીરધર હેમચંદ અને તેના બે ભાઈઓ ઉત્તમને પીતામ્બર આવ્યા હતા. ભાવનગર રાજ્યમાં રહેલા ભોજક દલસુખરામ પણ વખતો વખત આવતા હતાં. પીતામ્બરે પણ બે ચાર આવ્યા હતા અને શ્રી પાલીતાણાથી વૃણ દેશળ બાળકોને તેજાવવામાં આવ્યા હતા. અહીં રીને બંધી સામઘી હારમોનીચમ, સારંગી, સતાર, ઠી લરખા, મૃદંગ વિગેરે ઉત્તમ વાજિત્રો સહિત મળવાથી પૂજા અને ભાવનામાં પરમ આનંદ થતો હતો. અનેક પ્રકારની દ્રવ્ય પૂજા કરવાનો મુળ હેતુ શુભ ભાવ ઉત્પન્ન કરવા માટે હોય છે. તે કેટલીક વખત ભૂલી જવામાં આવે છે પરંતુ અહીં કેટલોક સુત્ર આવકોનું નડળ સાથે હોવાથી તે બાબત માં સાથે લક્ષ અપાતું દર્શિત થતું હતું.

આ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવની કંઠેનીએ શા. ત્રીજીવનદાસ ભાણુજીના નામથી દેશાવરોમાં મોકલવામાં આવી હતી, અને શેઠેરની અંદર રાજ્યના મોટા મોટા અધિકારીઓને તથા ગ્રહસ્થાને આનંદણુ કાઠે મોકલવામાં આવ્યા હતા. તે ઉપરથી શેઠેરનો મોટો ભાગ દર્શનાર્થે આવી ગયો હતો. રાત્રીએ દર્શન વખતે માણુસોને આવવાનો સર્ગ પણ એટલી વિશાળ જગ્યા છતાં મુશ્કેલીએ મળી શકતો હતો, મોટા અધિકારીઓનો યોગ્ય સત્કાર કરવામાં આવતો હતો અને સાથે રહીને બધું બતાવવામાં આવતું હતું.

ભાવનગરના નામદાર દરબાર શ્રી ભાવસંહજી બહાદુરને પણ આ શુભ પ્રસંગ ઉપર દર્શને પધારવાનું આમંત્રણ જૈન વર્ગના આગેવાન ગૃહસ્થોએ રજામાં જઈને કર્યું હતું જે કે તે નામદારે ઘણી ખુશી સા-

૩૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

થે સ્વીકાર્યું હતું. તે ઉપરથી તેમના સત્કારને લગતી કેટલીક ખાસ ગોઠવણો કરવામાં આવી હતી. રાત્રીના બરાબર જા કલાકે છડી સ્વારીએ માત્ર રાજકુંવરી શ્રી મનહર કુંવરઆને લઇને દરબારશ્રી પધાર્યા હતા મુળે કેલીમાં પ્રવેશ કરી મંડપમાં પ્રવેશ કર્યા અગાઉ પોતાની મેજેજ બુટ ઉતાર્યા હતા અને કીનખાપના સુંદર બુટ પહેરવા માટે ધર્યા છતાં તેની જરૂર નહીં જાણીને પોતાના મોજાંથીજ ચલાવી લીધું હતું. મંડપની રચના જોઇને તેમનું દિલ બહુ ખુશી થયું હતું. બાદ દેરાસરમાં પ્રવેશ કરી ચારે બાજુ શ્રી, અંદર જઈ આવી, ઉપર ચડયા હતા. ભાં રહીને ખુલી હવાનો ઉપભોગ લેતાં દેરાસરના મજબુત બાંધકામના તેઓ સાહેબે બહુ વખાણ કર્યા હતા. ત્યારબાદ બહારના મંડપમાં આવી ઘોડો વખત ખુરશીપર બીરાન્યા હતા. તે વખતે પ્રવીણુ ગવૈઆઓનું માનવ અને જૈન કન્યાશાળાની બાળકીઓએ ગાયેલાં ગીતો સાંભળી ખુશી થયા હતા. ત્યારબાદ પુષ્પતા હાર ગોટા વિગેરેથી તે નામદારની યોગ્ય સંભાવના કરવામાં આવી હતી. પ્રાંતે પોતાને આવા શુભ પ્રસંગમાં યાદ કરીને આમંત્રણ કરવા માટે જૈન વર્ગને ઘણી સાચાસી આપી તેઓ સ્વસ્થાને પધાર્યા હતા. પોતાની સંપીલી જૈન પ્રજા પ્રત્યેના તેમનો પ્રીતિભાવ આ વખતે મૂર્તિમાન ધર્યેલો દૃષ્ટીએ પડતો હતો.

વૈશાખ શુદ્ધ ૧૫ મે રથયાત્રાનો વરઘોડો ચણવવામાં આવ્યો હતો. આવો મહા પ્રતિષ્ઠામહોત્સવનો પ્રસંગ જૈન વર્ગને બાવનગર શહેર વસ્યાબાદ પ્રથમજ મળેલો હોવાથી દરબારશ્રી તરફથી તમામ રચાસત મળવાને હુકમ થયેલો હતો. પ્રાતઃકાળથીજ શ્રાવક શ્રાવિકાઓનો સમુહ દાદાસાહેબમાં એકત્ર થવા માંડયો હતો. બહારની તમામ સડક હાથી, ઘોડા, રથ અને ઘોડાગાડીઓથી ભરચક થઈ ગયેલી હતી. વરઘોડો બરાબર છા કલાકે ચાલવો શરૂ થયો હતો. જરીનું તથા સાદું નગારું નીશાન, હાથીઓ, ઈંદ્રધ્વજ, ઘોડાગાડીમાં નોખત, કોતલના ઘોડાઓ, સાંબેલાઓ, આરખોની બેરખ, પોલીસ, ઘાવદાન, પાલખી, મ્યાનો, મોટા પાટ ઉપર નૃત્ય કરનાર છોકરાઓ, દરબારશ્રીના બોડીગારો, બેડો, ઢોલ શરણાઈઓ, જિન પ્રતિમા સહિત બનારસી હોદાવાળો હાથી, પુસ્તક લઈને બેડેલ રૂપાના હોદાવાળો હાથી, ચાંદીની પાલખી, ચાંદીનો રથ અને તેની પાછળ રામણુદીવડો તથા સ્વર્ણુને શૈખ મય જળ પૂર્ણ કુંભો લઈને ચાલતો સ્ત્રીવર્ગ તેમજ તેની પાછળ જરીના પડાવાળા સુશોભિત રથો તથા ઘોડાગાડીઓવડે આ વરઘોડાની શોભા એ-

શ્રી ભાવનગરમાં પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

૩૫

પૂર્વ બની હતી. ચાંદીની પાલખીની સાથે રૂપાના ઘોડા, ઝાંઝરી, છત્રી, અબ્દાગિરિ તથા ચામર અને પંખાઓ લઇને ચાલતા નૈન બાળકો દૃષ્ટિને આનંદ આપતા હતા. દુધની ધારવાડી, બળીઆકુળ, ધુપના કુંડાઓ, ધીના દીવાઓ તથા દશાંગ ધુપનાળા ધુપધાણા માર્ગની અશુચિ વિગેરેનું નિવારણ કરતા દૃષ્ટિએ પડતા હતા. આ પ્રમાણે તમામ સામગ્રી સાથે ચાલતો વરઘોડો શહેરમાં આવી ચારે દરવાજા ફરી સુમારે અઢી કલાકે દાદાસાહેબજી ઉતર્યો હતો. વરઘોડાની શોભા અપૂર્વ આવી હતી.

વૈશાખ વદિ ૧ મે ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણેની તમામ સામગ્રી સહીત શા ત્રીભોવનદાસ બાણુજીને ઘરેથી ફળ નૈવેદ્યનો વરઘોડો ચડાવવામાં આવ્યો હતો. તેની શોભા પણ આગલા વરઘોડા જેવીજ આવી હતી. આ વરઘોડો જોતા વાગે દાદાસાહેબ ઉતર્યો હતો અને અપોરે તેમના તરફથી ખારવતની પૂજા બજાવવામાં આવી હતી.

વૈશાખ વદિ ૨ જે પ્રાતઃકાળમાંજ પ્રતિષ્ઠા હોવાથી તે સંબંધી તમામ તૈયારી રાત્રીએ કરવામાં આવી હતી. સ્નાત્રીઆઓ તેનજ પ્રતિમાજી પધરાવનારા અને ધ્વજકળશ ચડાવનારાઓ બહેણે બાગે સાંજ રાત્રી રહ્યા હતા. પાછલી રાત્રે બે વાગે કિયાની સરૂઆત કરવામાં આવી હતી. વિધિ પૂર્વક સાંઘેયું કર્યો બાદ ગૃહદિગ્બાળને અગિદાન દીધામાં આવ્યું હતું. ત્યારબાદ બરાબર સૂર્યોદય વખતે મુળનાયકજીને ગર્ભગૃહની અંદર લેવામાં આવ્યા હતા. અંબ બહુ મોટા અને તોલદાર છતાં તેને અંદર લેવા માટે રેલવે જેવી એવી સડક બનાવી હતી કે માત્ર એક બે મીનીટમાંજ પ્રભુને વેદી ઉપરથી આસન ઉપર લઈ જઈ શકાય. ત્યારબાદ સૂર્યોદય પછી અરધા કલાકે પ્રતિષ્ઠાનું મુહુર્ત હતું તેથી તેને લગતી તમામ તૈયારીઓ કરીને દરેક પ્રતિમાજી બેસાડનારાઓને તથા ધ્વજકુંડ ને કળશ ચઢાવનારાઓને પોતપોતાને ઠેકાણે સાવધાની પૂર્વક ઉપસ્થિત કરવામાં આવ્યા હતા. મૂળનાયકજીની પ્રતિષ્ઠા કરવાનો લાભ શા. ત્રીભુવનદાસ બાણુજીએ પોતાની માતૃશ્રી આર્ચ પાર્વતીને આપવાનો ધારેલો હોવાથી મધ્યમાં તેઓ અને તેની બંને બાણુ બે આંબ તરીકે તેમના પુત્ર ત્રીભુવનદાસ તથા નરેતમદાસ ઉભા રહ્યા હતા. મુળનાયકજીની નીચે નાખવાના પદાર્થો સોનામહોર (ગીની) રૂપા મહોર (ચોખડો રૂપીઓ), પંચરત્ન, કુર્મ વિગેરે લેપવવામાં આવ્યા હતા, અને આકાનો ભંડાર તામ્ર દ્રવ્ય વિગેરેથી પૂણું કરવામાં આવ્યો હતો. ખીજ પ્રતિમાજીની નીચે પણ સૌએ પોતપોતાની શકિત મુજબ રૂપનાણું, સરથું,

૩૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

કુર્મ વિગેરે ક્ષેપવ્યું હતું. સામે પુંડરિકજીવાળા દેરાસરમાં મૂળનાયકજી ચિંતા-મણી પાર્શ્વનાયજીની સ્થાપના કરવા માટે વૈરાજીન જીવણ તથા મગન જીવણની વિધવાઓ ઉભી રહેલી હતી. આની રીતે તમામ તૈયારીઓ થઈ રહ્યા બાદ શ્રાવક વર્ગ પૂણ્યાહં પૂણ્યાહં, પ્રિયંતાં પ્રિયંતાં, ની ઘોષણા કરી રહ્યા હતા. એ પ્રમાણેની આવધાની ચાલતાં બરાબર મુહુર્ત સમય આવ્યો એટલે પન્યાસજી શ્રી ગંભીરવિજયજીએ સંજ્ઞા કરતાં તરતજ થાળી વેલણુનો શબ્દ થયો હતો અને તે સાથેજ મૂળનાયકજી વિગેરે તમામ જિન બિંબોની સ્થાપના કરવામાં આવી હતી. તેમજ બધા ધ્વજદંડ અને કળશોનું પણ આરોપણ કરવામાં આવ્યું હતું. તે વખતે ચારે તરફ થતા વાજત્રોના નાદ અને આનંદનો જ્યધ્વની લેકોના કર્ણને બિરહ કરી નાખતો હતો.

પ્રતિષ્ઠા થયાના વાજત્રોના શબ્દવડે બરાબર પડતાંજ દર્શન કરવા માટે શ્રાવક શ્રાવિકાઓનો મોટો સમુદ્ધ દેરાસરની અંદર આવ્યો જેથી પ્રતિષ્ઠા કારકો વિશ્રામ માટે બહાર આવ્યા હતા. માણુસોની ભીડ એટલી બધી થઈ હતી કે જેમાંથી પેસવું નીકળવું પણ ભારે પડતું હતું. આવી ભીડ કલાક દોઢ કલાક રહ્યા પછી બ્યારે ભીડ મોળી પડી ત્યારે પ્રથમ પોંખણા કસવવામાં આવ્યા અને સારબાદ પ્રતિષ્ઠા સંબંધી બાકીનો સ્નાત્ર, દેવવંદનાદિ તમામ વિધિ યાવત બળિદાન દઈને દેવોનું વિસર્જન કરવા પર્યંત કરવામાં આવ્યો હતો. આ વિધિમાં પણ પન્યાસજી પોતાને યોગ્ય તમામ ક્રિયા કરાવવામાં સામેલ રહ્યા હતા અને સ્મરિમંત્ર પૂર્વક તમામ જિનબિંબો ઉપર તેઓ સાહેબે સપરિવાર વાસક્ષેપ કર્યો હતો. એ પ્રમાણે પ્રતિષ્ઠાનો વિધિ ખલાસ થયો હતો.

શા. ભીશુવનદાસ બાણજીને પ્રતિષ્ઠાનો આદેશ આપ્યો તે વખતે તેમણે નવકારશી બાબત માં ૩૧૦૦૧, અપવાના કહ્યા હતા પરંતુ પાછળથી પ્રણામ વૃદ્ધિ પામતાં તેમણે પોતાના નામથીજ નવકારશીના નોતરાં દીધાં હતાં. ત્યારબાદ સ્નેહી વર્ણની પ્રેરણાથી વાણીઆ માત્રને તે દિવસે જમાડવા માટે ચૌરાશી નાતના આગેવાન ગૃહસ્થોને બોલાવીને વાણીઆ માત્ર (ચૌરાશી)ના નોતરાં પણ દીધાં હતાં જેથી વેળુવ વણિક વર્ગને પણ આજે જમાવાના નોતરાં હતા. ઉપરાંત બાવસારો જૈનધર્મ માળતા હોવાથી તેમને પણ જમાવાનું હતું. એને માટે જુદા જુદા ચાર સ્તોત્રાં કરવામાં આવ્યા હતા. બપોરનો વખત થયો એટલે તો ચારે તરફ આખા શહેરમાં

શ્રી ભાવનગરમાં પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

૩૭

શ્રી વર્ગ વસ્ત્રાલંકાર પહેરીને જમવા તરફ હર્ષમાં ચાલ્યો જતો નજરે પડતો હતો. વૈષ્ણવ વર્ગની સ્ત્રીઓ પણ કોઇના પ્રશ્નના ઊત્તરમાં 'આજે શ્રાવકોની પ્રતિષ્ઠા છે તેમાં અમને પણ જમવાના છે' એવો ઉત્તર આપતી હતી. અને ચારે તરફ જૈનશાસનની ઉન્નતિ શબ્દમય થઇ રહી હતી. આ સ્વામીવા-ત્સલ્યનું કાર્ય ઘણા આનંદ સાથે દિવસ છતાં ખત્તાસ થયું હતું અને દિલ ઉદાર હોવાથી ધાર્યા કરતાં પણ ઓછા ખર્ચ થયેલો જણાતો હતો.

આ પ્રતિષ્ઠાનો દિવસ મહા પવિત્ર હોવાથી આરંભના તમામ કાર્યો બંધ રાખાવવામાં આવ્યા હતા. તમામ વ્યાપારીઓએ પોતાની રાજી પુશીથી અણોજી પાલ્યો હતો કાપડની મીઠા, જીન, ટ્રેસ, લાકડા વેરવાનો ટ્રેસ, સાકરના કારખાના, માણું માપ, કાંટો, બંદરમાં માલનું ઉતરવું, ગાડીઓ ભરાવી, જહાત ચૂકવવી વિગેરે તમામ બંધ હતું. અનાજ બગર, કાપડ બગર, ગોળ બગર, ધી બગર, ગાંધી બગર, શાક બગર વિગેરે તમામ બગરોમાં અણોજી પડ્યા હતા. સોની તથા લુહારોએ પણ દુકાનો બંધ રાખી હતી. માછીની જાળ પણ બંધ રાખાવવામાં આવી હતી. આ પ્રમાણે અનેક જીવેને અમલદાન કમળવાના બની શક્યા તેટલા તમામ માર્ગ લેવામાં આવ્યા હતા; કારણ કે આવા શુભ પ્રસંગને માટે તેની મુખ્યતા છે.

પ્રતિષ્ઠાના મહાન મહોત્સવની પાછળ મહાસ્નાત્ર કરતું જ જોડ્યું એવો વિધિ હોવાથી વદ ૪ શુક્રવારેજ અષ્ટોત્તરી સ્નાત્ર ભણાવવાનું કરાવવામાં આવ્યું. તેને લગતી પીડીકા તથા જે ખીજ તૈયારીઓ વદ ૩ ને કરવામાં આવી અને તે રાત્રેજ પૂર્વવત્ સવિસ્તર વિધિથી ગૃહદિગ્પાળનું પૂજન કરવામાં આવ્યું વદિ ૪ ના પ્રાતઃકાળથીજ વૃદ્ધસ્નાત્રની તૈયારીઓ આવી રહી હતી. મંડપના મધ્ય ભાગમાં બંને તરફ જાત જાતના દ્રુળ નૈવેદ્યના ઢગલા કરેલા દૃષ્ટિએ પડતા હતા. ભાવનગરમાં મુળતા તમામ જાતિના દ્રુળો લાવવા ઉપરાંત મુંબઈથી પણ મંગાવવામાં આવ્યા હતા. નૈવેદ્ય અનેક જાતિનું ખાસ કરાવવામાં આવ્યું હતું. નવી કરેલી વેદિકા ઉપર ચાર પંચ તીર્થો (ઋષભદેવ, અજીતનાથ, શાંતિનાથ, પાર્શ્વનાથ,)નું સ્થાપન કર્યા બાદ દીપક, પંચામૃત વિગેરેની સ્થાપનાઓ કરવામાં આવી હતી, ત્યારબાદ દેવ નોતરીને તથા દેવવંદન કરી અષ્ટોત્તર (૧૦૮) સ્નાત્ર ભણાવવાની શરૂઆત કરવામાં આવી હતી બધા સ્નાત્રો પંચાસજી ગંભીર વિજયજી તથા શ્રાવક જમનાદાસ હીરાચંદે ભણાવ્યા હતા. ધી વિગેરેની ઉપજ પણ સારી થઇ હતી. સાંજના પાંચ વાગતા લગ ભગ ૧૦૮

૩૮

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

સ્નાત્રો ભણાઇ રહ્ય હતા. ત્યાર પછી બાકીનો વિંધ કરી, આરતિ ઉત-
રાવીને શાંતિકુંભ ભરાવવામાં આવ્યો હતો. આરબાદ દેવતાઓનું વિસર્જન
કરીને મહાસ્નાત્ર સંબંધી વિધિ પૂર્ણ કરવામાં આવ્યો હતો.

શાંતિકુંભ શા. આણુંદણ પરશોતમને લાં લઇ જવામાં આવ્યો
હતો અને રાત્રે લાં રાત્રીજગો કરવામાં આવ્યો હતો. તે કુંભ વદિ પની
પ્રાતઃકાળે દાદ સાહેબ આવ્યા બાદ અષ્ટોત્તરી સ્નાત્રના ન્હવણુવડે શેહેર
પરતી ધારાવાડી દેવરાવવામાં આવી હતી. અને બપોરે ઘણા આનંદ સાથે
વીશસ્થાનકની પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી.

સ્નાત્રીઆઓ સંબંધી અનુકુળતા થવા માટે તેમજ તેમની બધી રીતે
વિશુદ્ધિ રહેવા માટે પ્રારંભથીજ તેમને ખાવા પીવાનો તેમજ સુવાનો બં-
દોબસ્ત દાદસાહેબની વાડીમાંજ કરવામાં આવ્યો હતો. તે સાથે પરદેશી
તમામ શ્રાવક ભાઈઓને પણ શુદ્ધિ ૧૩ થી વદિ ૫ સુધી ત્યાંજ જમાડ
વામાં આવ્યા હતા. તેને માટે જાહેર રીતે શેહેરમાં નોતરા ફેરવવામાં આવ્યા
હતા. જેથી બહાર ગામથી આવનારા શ્રાવકભાઈઓની યોગ્ય સગવડ જ-
ળવાઇ શકતી હતી અને બની શકતી ભકિત પણ થતી હતી.

આ મહોત્સવ ઉપર સાધુ સાધવીનો સમુદાય પણ બહુ સારો મળ્યો
હતો. સુમારે ૫૦ ઠાણા ઉપરાંત એકઠા થયા હતા. પન્યાસજી શ્રી ગંભીર
વિજયજી ઉપરાંત મુનિરાજ શ્રી કેવળ વિજયજી તથા મુનિરાજ
શ્રી નેમવિજયજી પણ સપરિવાર પધાર્યા હતા. જેથી આ મહોત્સવ ઉપર
આવનારને જંગમ તીર્થનાં દર્શનનો પણ પરમ લાભ મળતો હતો.

આ મહા પ્રસંગને ઘટે તેવી રીતે શ્રી સંઘે સલાટ, સુતાર, કડીઆ
વિગેરે કારિગરોને તથા સંઘના તમામ નોકરો, પૂજારીઓ, મહેતાઓ તથા
કામકાજ કરનારાઓ વિગેરેને સારો શિરપાવ આપીને ખુશી કર્યા હતા. આ
આબતમાં કોઈતે પણ ભૂલી જવામાં આવ્યા નહોતા એટલુંજ નહીં પણ
સારી ઉદ્ધરતા વાપરવામાં આવી હતી.

વદિ ૬ રવીવારને દિવસે પ્રભાતે પ્રતિષ્ઠા દેવતા વિસર્જન તથા કંકણ
દોરા છોડવાની વિધિ કરવામાં આવી હતી અને સાંયકાળે વૃષ્ટિ કરીને
જિન મંદિર બંધ કરવામાં આવ્યા હતા. જે કે વદિ ૭ની સવારમાં શ્રી સંઘે
મળીને પ્રતિષ્ઠાકારકની પાસે પ્રાતઃકાળમાં વહેલા ઉઘડાની યથાશકિત નજ-
રાણું ધરીને પરમાત્માના દર્શનનો પરમલાભ લીધો હતો.

શ્રી ભાવનગરમાં પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ.

૩૯

વદ ૭ મે મેરૂ પર્વત ઉપર પધરાવેલા જિનબિંબોને સારી ધામધુમ સાથે શેહેરમાં પાછા પધરાવવામાં આવ્યા હતા અને મંડપનું વિસર્જન કરવામાં આવ્યું હતું. આ પ્રમાણે આ મહોત્સવ ૧૨ દિવસ ચાલીને નિર્વંધે સમાપ્ત થયો હતો.

આ પ્રતિષ્ઠા મહોત્સવ બહુ શ્રેષ્ઠ, દિનપરદિન ઉત્સાહમાં વૃદ્ધિ કરનારો અને અગ્નિ તથા મરકી વિગેરે ઉપદ્રવોને શાંત કરનારો થયો છે. દેરાસરજીમાં સુમારે સતર હજારની ઉપજ થઇ છે. લોકોના દિલ શાંત થયા છે અને જૈનશામનનો સર્વત્ર નયન્યકાર ખોલાયો છે.

આ પ્રસંગમાં પંચાસજી શ્રી ગંભીરવિજયજીએ વિધિ વિધાન વિગેરેમાં તેમજ દરેક કાર્યને રસ્તે પડાવવામાં અત્યંત પ્રયાસ કર્યો છે તેઓ સાહેબનો ભાવનગરના સંઘ ઉપર ઉપકાર તો હતોજ પરંતુ આ કાર્યથી તેમાં ઘણો વૃદ્ધિ થઇ છે. એટલે કે શ્રી સંઘ ઉપર તેમનો અનહદ ઉપકાર થયો છે.

શ્રી છાણીવાળા શ્રાવક જમનાદાસ હીરાચંદ આ કાર્યમાં તદ્દનનિસ્પૃહી પ્રણે પારાવાર પ્રયાસ કર્યો છે. એના વિધિ કરાવનારા મળવાથી ભાવનગરના સંઘને પ્રતિષ્ઠાદિ વિધાનમાં બહુજ સવળતા થઇ ગઇ હતી. ભાવનગરનો સંઘ એને માટે એમનો પૂર્ણ આભારી છે.

આ શુભ પ્રસંગમાં ભાવનગરના સંઘના આગેવાનોએ વારંવાર એકઠા થઇ, વિચારો મેળવી, યથાશક્તિ દ્રવ્યનો પણ વ્યય કરી મારો લાભ લીધો છે અને પ્રશંસાપાત્ર પ્રયાસ કર્યો છે. તેમાં પણ વોરા. અમરચંદ જસરાજ અને શા. કુંવરજી આણંદજીનો પ્રયાસ સર્વ કરતાં વિશેષ તેમજ ખરેખર પ્રશંસનીય છે કારણ કે એમણે ઘણા દિવસો તો અહર્નિશ એ કાર્યમાંજ વ્યતિત કર્યા છે. મંડપ વિગેરે કાર્યમાં શા. વેલચંદ દલ્હીચંદનો પ્રયાસ પણ તેવોજ સ્તુતિ પાત્ર છે.

આના ઉત્તમ કાર્યમાં ભાગ લેવો, બનતો પ્રયાસ કરવો, સહયુક્તિનો ઉપયોગ કરવો, દ્રવ્યનો વ્યય કરવો અને ખીજ રીતે જે પ્રકારે બને તે પ્રકારે સહાય આપવી તે સર્વ પુણ્યાનુબંધી પુણ્યના કારણુ છે. ઉત્તમજનોએ આવી અમહ્ય તકનો લાભ અવશ્ય લેવો. જેથી આત્માનું હિત થાય, આ વિષયનો વિસ્તાર આગળ ઉપર સ્મરણમાં રહેવા માટે તેમજ વાંચનારા બંધુઓને ધર્મકરણીનું અનુમોદન બની શકવા માટે કરેલો છે. તેથી આદ્યંત વાંચીને તેમાંથી સાર અહણુ કરવા જૈનબંધુઓ પ્રત્યે અમારી પ્રાર્થના છે.

ઈતિ શં.

૪૦

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ભાવનગરમાં થયેલી જયંકર આગ.

તે ઉપરથી ઉત્પન્ન થતા વિચારો.

શ્રાવક વર્ગને થયેલું નુકશાન.

ગયા ચૈત્ર શુદ્ધ ૯ ની અપોરે શેહેર ભાવનગરમાં રાજ્ય મહેલની સામેના બદાણી ગંભીર રામજીના મકાનમાંથી એકાએક આગ ઉત્પન્ન થઈ હતી અને તેણે ઘણા ઘોડા વખતમાં ૫૦ શીટનો રસ્તો વચ્ચે છતાં સામે રહેલા રાજ્ય મહેલને સપાટામાં લઈ લીધો હતો. આ આગમાં સુમારે ૨૫-૩૦ દુકાનો અને ૫૦ ઉપરાંત ઘરો ચાર પાંચ કલાકના અરસામાં બળીને ભસ્મ થઈ ગયા છે. તેથી સુમારે છ લાખનું નુકશાન અટકાવવામાં આવ્યું છે. તેમાં ત્રણ લાખ જેટલું નુકશાન તો માત્ર રાજ્ય મહેલ બળી જવાથીજ થયું છે બાકીનું ત્રણ લાખનું નુકશાન પ્રજા વર્ગને થયું છે. તેમાંથી અરધું આગેરું જૈનવર્ગને થયેલું જણાય છે. આ અગ્નિ પ્રકોપમાં શ્રી જૈનધર્મ પ્રસારક સભાની ઓશીસ પણ આતી ગઈ છે. તેની હકીકત ગયા અંકમાં ટાઇટલ ઉપર કરેલા લખાણથી આહક વર્ગના જાણુવામાં આવેલી છે.

આ અગ્નિ પ્રકોપની તાત્કાળિક અસરતો અત્રે દાદા સાહેબની વાડીમાં શ્રીસંઘે કરેલા દેરાસરજીની પ્રતિષ્ઠા ઉપર થઈ હતી. એ પ્રતિષ્ઠાનું મુહુર્ત વૈશાક શુદ્ધ ૪ નું નક્કી કરવામાં આવેલું તે આ કારણને લઈને ફેરવવું પડ્યું અને વૈશાક વદ ૨ નું રાખવામાં આવ્યું હતું.

અત્રેના જૈન સમુદાયનો કેટલો ભાગ અત્રે થયેલા અગ્નિ પ્રકોપથી પ્રતિષ્ઠાના મુહુર્તાદિકના સંબંધમાં વહેમાઇ ગયો હતો. અને પોતાની મેળે પોતાના અવશ્યવાદ બોલવાની જેમ તદન અણુસમજાવણાની વાતો કરવા લાગ્યા હતા. આ વખત પ્રથમ તો એ હકીકત વિચારવાની છે કે કોઇ પણ મુહુર્તની અસર તેની અગાડના દિવસોમાં થઈ શકતી નથી. વળી એવા કારણથી આવા પ્રકારની હાનીનો યત્ કિંચિત્ પણ સંભવ નથી કે જે હાનીમાં મુખ્ય ભાગ તો દરબારશ્રીનો અને બાકીનો ભાગ ટુંટીઆ, આહણો અને વૈષ્ણવો વિગેરેનો છે. વળી એક વૈષ્ણવ મંદિર પણ નાશ પામ્યું છે.

સમકિત દૃષ્ટિ જીવોએ તો આ વખત ખરેખરી રીતે ભગવતે ભાષેલી વસ્તુની અસ્થિરતાને ચિત્માં દ્રઢ કરવાની છે. સર્વેને બંધી ભાવનાએ-

ભાવનગરમાં થયેલી ભયંકર આગ.

૪૨

ના પ્રારંભમાં અનિલ ભાવના એટલા માટેજ કહેલી છે કે, આ જગતમાં રહેલ વસ્તુ માત્ર સ્ત્રી પુત્ર પરિચાર વિગેરે, ઘર હાટ હવેલી વિગેરે, સોતુ રૂપું કે ઝવેરાત વિગેરે સર્વ વિનાશી છે. એકની એક સ્થિતિમાં તેમજ એકના એક માલિકની માલિકીમાં કદાપિ પણ કોઇ વસ્તુ રહેતી નથી, રહેવાની નથી અને રહેલ પણ નથી. તેમ છતાં પણ સંસારના મોહમાં આસક્ત થઇ ગયેલ આજ્ઞાની પ્રાણી તેવી વસ્તુઓને તેની તે સ્થિતિમાં તેમજ પોતાનાજ સ્વામીત્વમાં અખંડ રાખવા ઇચ્છે છે, તેને માટે બનતો પ્રયત્ન કરે છે, અનેક પ્રકારના પાપો સેવે છે, અનેકની સાથે વિરોધ કરે છે અને તેમ છતાં પણ તેનો વિનાશ થાય છે અથવા સ્વામીત્વનો ફેરફાર થાય છે. સારે હાથપીટ કરે છે, શોક સમુદ્રમાં ડુબે છે જેના તેના પર ખેદ કરે છે, ધર્મ કાર્યને વિસારી દે છે અને ધર્મ કાર્ય તરફ નિરાદરપણું દેખાડે છે. આ બધી ક્રિયા અને પ્રવૃત્તિ તેને ઉલટા નવા કર્મોનો બંધ કરાવે છે અને પૂર્વ કર્મની જો કે વેદવાવડે નિર્જરા થાય છે પરંતુ તેથી બંધ બધી પડે છે. આ કારણથી જો વસ્તુના અનિલપણાની આ પ્રાણીના હૃદયમાં ખરેખરી ખાત્રી થાય, તેમાં ચિત્તમાં તે વાત ઠસે, નિરંતર અનિલ ભાવના ભાવતો થાય તો પછી તેને ઇચ્છના વિયોગે કે અનિચ્છના સંયોગે હર્ષ કે શોકમાં નિમગ્ન થવાપણું ન રહે અને ધાર્મિક વૃત્તિ જેવીને તેવી બની રહે.

વસ્તુ માત્રનો સ્વભાવજ અનિલ હોવા છતાં આ પ્રાણી બ્યારે તેનું અનિલપણું દેખે છે સારે જાણે અમરકાર પામતો હોય તેમ જણાય છે. કારણ કે તે વખતે તેનું અનિલપણું જૂલી જાત છે. તેમ ન થવા માટે સર્વ મહારાજે સર્વ ભાવનામાં અનિલ ભાવનાને અગ્રપદ આપ્યું છે કે જેથી પ્રાણી જુલાવો ન ખાય. સ્ત્રી પુત્રાદિકના અભાવ વખતે અથવા અગ્નિ વિગેરેના ઉપદ્રવથી મીઠકતના વિનાશને વખતે કેટલાક આજ્ઞાનીઓનું હૃદય ધીન બિન થઇ જતું જણાય છે તે પ્રલક્ષ તેનું આજ્ઞાનપણું જણાવે છે. નીતિશાસ્ત્રમાં ગતવસ્તુનો શોક કરવો તેને યુષ્ઠિતા કહેલ છે. ભોજરાભના ચરિત્રમાં એક પ્રસંગ આવે છે કે જેમાં એક વિદ્વાનને મૂર્ખ કહીને બોલાવતાં તેણે કહ્યું છે કે—

સાદન્ન ગચ્છામિ હસન્ન જલ્પે ગતં ન શોચામિ કૃતં ન મન્યે ।

દ્વયે તૃતિયો ન ભવામિ રાજન્ કિં કારણં યેન મવામિ મૂર્ખઃ ॥ ૧ ॥

૪૨

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

“તે કહે છે કે-હું ખાતો ખાતો માર્ગે ચાલતો નથી, હસતો હસતો બોલતો નથી, ગઇ વસ્તુનો શોક કરતો નથી, કોઇ પણ કાર્ય મેં કર્યું એમ માનતો નથી અને એ જાણુ વાત કરતા હોય તેમાં ત્રીજો થતો નથી તો એવું શું કારણ છે કે જેથી હું મૂર્ખ ગણાઉં? અર્થાત્ મૂર્ખ ગણાવાનું આ કરતાં ખીજું કોઇ પણ કારણ નથી.” આ કારણોમાં ગઇ વસ્તુનો શોક કરવો એ પણ એક કારણ મૂર્ખ ગણાવાનું ગણેલું છે. વિચારો કે નીતિમાં પણ જે મૂર્ખ ગણાય તે ધર્મ સંબંધમાં કેમ ન ગણાય ? માટે એવે પ્રસંગે તો ગઇ વસ્તુનો અર્થાત્ વિનાશ પામેલી વસ્તુનો શોક ન કરવો એજ ઘટિત છે. તે સાથે એવી બાબતમાં પોતાના પૂર્વકૃત કર્મો શિવાય ખીજા કોઇ ઉપર આક્ષેપ કરવો નહીં. કેમકે ખીજું કોઇ હાની કે લાભ કરી શકતુંજ નથી. હાની કે લાભ થાય છે તે પોતાના કર્મોવડેજ થાય છે, ખીજાઓ તો તેમાં માત્ર નિમિત્ત કારણુજ બની શકે છે. તેમાં પણ વળી ધર્મના કાર્ય ઉપર તો સમદિત દષ્ટિ હોવે પ્રાણીને પણ આક્ષેપ કરવો નહીં. ધર્મ કરણી તો આ પ્રાણીને આભવને પરભવમાં હિતકારકજ થાય છે. એ જળમાંથી અગ્નિ ઉઠે અને બાવનાચંદન પરિતાપ ઉપખવે તોજ ધર્મકરણીથી હાની થાય એમ સમજવું અર્થાત્ હાનીજ ન થાય એમ માનવું. આ બાબતમાં તાત્કાલિક ઉસ્કેરાઇ જાય એવા હૃદયવાળા જૈન બંધુઓએ બહુ સાવધાની રાખવાની જરૂર છે. કારણ કે આવી બાબતમાં જેમ તેમ બોલી જવાથી પોતેજ જૈન શાસનની હીલના કરાવનાર થાય છે. ખીજાઓને પણ તે ઉપરથીજ બોલવાને કારણુ મળે છે અને પછી વાતે વાત વૃદ્ધિ પામે છે. ચાલતા પ્રસંગમાં પણ એવીજ રીતે બનેલું શ્રવણુ ગોચર થાય છે તેથી જૈન બંધુઓ પ્રત્યે અમારી પ્રાર્થના છે કે આવી બાબત મહા કર્મ બંધ કરાવનારી શાસ્ત્રકારે કહેલી છે તેને ધ્યાનમાં રાખીને પોતાના શબ્દોવડે જૈન શાસનની હીલના કરવાનું કે બોલવાનું કોઇને કારણુ ન મળે તેવી સાવચેતી રાખવી અને ધર્મકરણી ના સંબંધમાં ચત્ કિંચિત્ પણ હાની થવાના સંભવની શંકાને હૃદયમાંથી દૂર કરવી. જેથી તમારા આત્માનું હિત થશે અને અહિત થતું અટકશે.

પાલીતાણા દરબાર અને જૈનો.

પાલીતાણા દરબારની સાથે શ્રાવકવર્ગને ઘણા વર્ષોથી અનુચિતપણું ચાલ્યું આવે છે. તેમાં મધ્યસ્થ વૃત્તિએ વચ્ચારતાં સાંના દરબાર કરતાં તેના

પાલીતાણાના દરબાર અને જૈનો.

૪૩

સલાહકારો મોટે ભાગે દૂષિત છે. એવા સલાહકારોની સલાહને લઇને પાલી-
તાણા દરબાર તરફથી ઘણી વખત અનુચિત પગલાં ભરવામાં આવે છે.
પોતાના હકની ખાતર શ્રાવકવર્ગ સાથે ન્યાયની રીતે લડત ચલાવવી એ જુદી
વાત છે અને વિના કારણ જૈન સમુદાયના મન દુઃખાય તેવાં એ પવિત્ર
પર્વતની, પવિત્ર જિનમંદીરોની, અતિ પવિત્ર દેવમુર્તિઓની આશાતના-અ-
પમાન-અનાદર કરવાનાં પગલાં ભરવાં; શ્રાવક સમુદાયના શેઠ આણુંદજી
કલ્યાણજીના નામથી ચાલતી પેઢીના નોકરોને વગર ગુન્હે ખોટા આરોપો
સુધી હેરાન કરવા એ જુદી વાત છે. આવા અન્યાય યુક્ત પગલાંઓ ભ-
રવાથી પરસ્પર અભાવ વધતો જાય છે અને સ્નેહ ભરેલી લાગણી થવાને
બદલે અપ્રીતિ અને દ્વેષ ભરેલી લાગણી તાજ થતી જાય છે. તેમજ તેમાં
વધારો થતો જાય છે આ બાબત ખરેખરી ખેદકારક છે.

ગન્ધુબ ઠાકોર સુરસિંગજીની લાગણી તો જૈનવર્ગ પ્રત્યે ઘણી કડ-
વાશ ભરેલી હતી અને તે તેના પોતાના સ્વભાવનું તેમજ મુસલમાન સલા-
હકારોની માફી સલાહનું પરિણામ હતું. તેઓ જ્યાં સુધી જીવ્યા ત્યાં સુધી
તેમણે શ્રાવક સમુદાય સામે પ્રીતિ ભરેલી લાગણીએ કોઇ વખત જોયું જ નથી
એટલું જ નહીં પણ સૂર્યકુંડ ઉપરની દેરીમાંથી પગલા ખોદીને નાખાવી દી-
ધાના-દેવની આશાતના કરવારૂપ ઉચ્ચ પાપને પરિણામે તેજ કેસમાં નામદાર ગવ
નૈર સાહેબનો ઠપકો મહત્ત કરીને પાછા બબ્બતાં પાણી પાણી કરતાં પોતાનો
અમૂલ્ય પ્રાણ તેમણે રણવગડામાં ગુમાવ્યો છે. આ હકીકત ખરેખરી રીતે
ધડો લેવા લાયક છે.

ઠાકોર સુરસિંગજીના ગુજરી ગયા બાદ હાલના ઠાકોર શ્રી માનસિં-
હજી રાજગાદી ઉપર આવ્યા છે. તેમણે રાજગાદી ઉપર આવતાં તો બહુ
સારો અભિપ્રાય બંધવ્યો હતો તેમના રાજગાદીએ આવતાં દરમ્યાન પ્રથમજ
ઠાકીયાવાડના મે. પોલીટીકલ એન્ડ ઈર્નિંગ વોટસન સાહેબે વચ્ચે પડીને
યાત્રાળુઓપરના લાગા તરિકે વાર્ષિક રૂ.૧૫૦૦૦) ની રકમ ૪૦ વર્ષને માટે
મુંકર કરી આખી ચારબાદ ક્રેટલોક વખત સલાહશાંતિ ચાલ્યા બાદ પાછા
નજવા તકરારો ઉત્પન્ન થવા લાગ્યા, જેને પરિણામે પરસ્પરની પ્રીતિ ભરેલી
લાગણી ઘસાવા લાગી.

એવા નાના અથવા મોટા તમામ તકરારો ક્રમે ક્રમે પતી ગયા અને
એવે મકાનોની માલેદી વિગેરેના વાંધાને કારણે શેઠ મનસુખલાલ ભ.

૪૪

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ગુણાધના પ્રયાસથી આવી ગયો. તે સાથે રસ્તા માંહેના વિસામા વિગેરે બાંધકામોને રીપેર કરવાનું કામ પણ અરજી આપવાના વાંધાથી અટકી રહેલું હતું તે ધરીત રીતે અરજી આપવાનો નિર્ણય થઈને પતી ગયું. હવે તેો જરૂર સુખશાંતિજ આજુ રહેવાનો સંભવ હતો તેવામાં ગમે તે કારણસર હાલના ઠાકોર માનસિંહજીના દિલમાં અકર્તવ્ય આચરવાનો વિચાર ઉદ્ભવ્યો.

સુરતના નામાંકિત ઝવેરી નગીનદાસ ઝવેરચંદનો વિચાર સિદ્ધાચળજી ઉપર એક સુંદર જિન મંદિર બંધાવવાનો થતાં તેમણે ઠાકોરસાહેબને પોતાનો વિચાર જણાવ્યો. તે કારણે હાથ ધરીને તેમને દેરાસર બંધવા ચોગ્ય જમીન બતાવવાનું મિષ કરી ઠાકોર પોતે પોતાના હજુરીઓની સાથે માહ શુદ્ધિ ૧૫ મે પવિત્ર શતુંજ્ય હુંગર ઉપર ચડ્યા. આટલી હકીકત ઉપરથીજ સિદ્ધ થઈ શકે એમ છે કે તેમનો વિચારજ જરૂર કાંઈક નવીન પ્રવૃત્તિ કરવાનો હતો. નહીતો જમીન બતાવવા માટે કાંઈ તેમને પોતાને જવાની જરૂર નહોતી એ દેખીતું છે હુંગર ઉપર ચડીને પ્રથમ દરમાં પેસતાં જ શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીના સીપાઈ અને નોકરોએ બુટ કાઢી નાખી મોજ પહેરવાની રીતસર અરજ કરી પણ તેને નહીં ગણકારતાં તેઓ એમને એમ ચાહ્યા. આગળ ચાલતાં એ ત્રણ વાર ફરીને તે બાબત અરજ કરવામાં આવી, પણ તે ધ્યાનમાં ન લેતાં એમને એમ ચાહ્યા ગયા, તે બધી હુંકોમાં ફરી સગાળપોળમાં થઈ હાથપોળમાં પેસી પ્રવક્ત્રિણામાં ભમતીની તમામ દેરીઓની પાસે ફર્યા. અને પગલાં બુટ રાખવા ઉપરાંત મોઢામાં ચીરટ રાખી તેનો દુર્ગંધી ધુમકો અને વાસ બધે ફેલાવ્યો. આ પ્રમાણેનું અયોગ્ય આચરણ કરીને બહાર નીકળતાં સમપોળ લગભગ નગીનદાસ ઝવેરી મળ્યા. તેમને દેવડીજીના છ પુત્રની દેરી પાસેની જગ્યા બતાવવામાં આવી. પરંતુ તેઓ બુટ પહેરીને ફર્યાની વાત બહાર આવતાં નગીનદાસનું મન બહુજ નાખુશ થઈ ગયું, જેથી તેમણે તરતમાં પોતાનો તમામ વિચાર માંડી વાલ્યો.

આ બાબતમાં ઝવેરી નગીનદાસે દરબારને આવવાનું કાંઈ પણ સૂચવેલું નહીં છતાં તેઓ તે કારણનું મિષ લઈને આ પ્રનાણે ચડ્યા અને આશાતાના કરી જેથી તમામ યાત્રાળુઓનું દિલ ધણુંજ દુખાતાં તેમણે ઝવેરી નગીનદાસને પણ તે સંબંધમાં ઠપકાપત્ર ગવ્યા જેથી તેમનું દિલ ઝોર નાખુશ થયું.

પાલીતાણાના દરબાર અને જૈનો.

૪૫

યાત્રાળુ માંહેના આગેવાન ગૃહસ્થોએ તેમજ કારખાનાના સુનીમે આ બાબતના ખચર શ્રી અમદાવાદ તથા મુંબઇ વિગેરે સ્થળે શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીના પ્રતિનિધિઓને તેમજ જૈનવર્ગના આગેવાન ગૃહસ્થોને આપ્યા. તેમણે રાજકોટ એજન્ટ કુ ધી ગવર્નરને તેમજ વડવાણુ કેમ્પ પોલીસી કલ એજન્ટને તારદ્વારા તરતજ ખચર આપ્યા અને ત્યારથી આ વાત ચરચાએ ચડી. આખા હિંદુસ્થાનમાં તમામ શ્રાવક ભાઇઓને આ ખચર ક્રમે ક્રમે પહોચી ગયા અને પોતાના પવિત્ર તીર્થની આ પ્રમાણે આશાતના થવાથી તેમના દિલ પારાવાર દુઃખાયા.

આ બાબત હજુ શાંત પડી નહોતી તેવામાં કોણુ જાણે શું કારણથી થાઓ અધિચારને ઉદ્ભવ થયે કે જેથી ચૈતર શુદ્ધિ ૧૫ મે પાલીતાણુ દરબારની પોલીસના ઉપરી પોતાના સીપાઇઓની સાથે ચૈત્ર શુદ્ધિ ૧૫ ના મહા પવિત્ર દિવસે મહા પવિત્ર શ્રી શત્રુંજય ડુંગર ઉપર ચડ્યા અને કારખાનાના નોકરોનું અપમાન કરી તેમની યુદ્ધ ઉતારવાની વ્યાજખી વાતને નહીં ગણુકારતાં યુદ્ધ સુધાં અંદર ચાલ્યા ગયા. તેઓ પણ ભમતીમાં ચારે બાજુ ધ્યા. સ્વેચ્છાએ વર્યા અને યાત્રાળુઓની ધર્મ સંબંધી લાગણીને હદપાર દુઃખાવી. પોલીસના સીપાઇઓ યુદ્ધ સાથે અંદર દરતા હતા ત્યારે તેના ઉપરી બહાર બેઠા હતા, તેની પાસે આવીને સીપાઇઓને એવી રીતે નહીં દરવા દેવાતું એકથી વધારે વાર નમ્રતા સાથે યાત્રાળુઓ તરફથી કહેવામાં આવ્યું, ત્યારે છેવટે તેમણે માણસ મોકલીને સીપાઇઓને બોલાવી લીધા. આ અકાર્ય પોલીસના ઉપરીએ ગમે તે કારણથી કર્યું હોય પરંતુ તેમાં કાકાર સાહેબનો હાથજ નહોતો એમ કોઇનાથી પણ માની શકાશે નહીં કારણ કે આતું અધટિલ પગલું ધણીની હાંશવિના ભરી શકાયજ નહીં. વળી પોલીસને ઉપર જવાતું એતું કાંઇ ખાસ કારણ પણ તે દિવસે ઉત્પન્ન થયેલું નહોતું. માત્ર ઇરાદા પૂર્વકજ ગઇ હતી.

આ બનાવના ખચર તરતજ મુંબઇ અમદાવાદ વિગેરે શહેરોએ તારદ્વારા ત્યાં રહેલા પ્રતિષ્ઠિત યાત્રાળુઓએ આપ્યા. અને ત્યાંથી પાછા રાજકોટ તેમજ વડવાણુ યોગ્ય અધિકારી તરફ તેવા ખચર આપવામાં આવ્યા તેમજ આ બાબતમાં યોગ્ય દાદ પણ માગવામાં આવી.

હાલમાં બહાર પડેલા ખચરને આધારે જણાય છે કે-શેઠ આણંદજી કલ્યાણજીના પ્રતિનિધિઓએ આ બાબતમાં વ્યાજખી દાદ માગવા સાર આ.

૪૬

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

નસન આરિસ્ટર પાસે ધડાવીને એક અરજ એન્ટ ટુ ધી ગવર્નરને આપી છે. તે અરજ તપાસ કરવા માટે તે નામદારે વદવાણુ કેમ્પ મે. પોલીટીસલ એન્ટ ઉપર મોકલાવી છે. જેની તપાસ તા. ૨૫ મી મેએ ચાલવાની છે. આ આખતમાં અમારે હજુ ઘણું લખવાનું છે પરંતુ ઉપર જણાવ્યા પ્રમાણે તપાસ ચાલવાની હોવાથી તેનું પરિણામ જણાતા સુધી વધારે લખવું મુલતવી રાખીએ છીએ. તો પણ એટલું જણાવ્યા શિવાય કહી શકતા નથી કે-પાલીતાણા ઠાકોરનું આ પગલું જરૂર તેમને વિમાસણ કરાવનારૂં થઈ પડ્યા શિવાય રહેશે નહીં. કેમકે આ વખત નજરે જોનારા સાક્ષી એટલા બધા છે અને એવા પ્રતિષ્ઠિત છે કે તેમાં ના સુકરર જતું ચાલી શકે એમ નથી. તેમજ એ પ્રમાણે યુટ પહેરીને જવાનો અમારા હક છે એવું ઠાકોર સાહેબ એક પ્રતિષ્ઠિત માણસ પાસે બોલ્યા છે તેવો હક સાબિત કરવો કે તે વાક્ય ઉપર ચુસ્ત રહેવું અને બહુજ મુશ્કેલ છે.

આ આખતમાં ગવર્નર જનરલ લોર્ડ કર્ઝન અને મુખ્યમંત્રી માનવંતા ગવર્નર લોર્ડ રે જેવાએ જૈનોના પવિત્ર તીર્થોનું માન જાળવતી આવહારેથી યુટ બદલી મોજ પહેરવાનો દાખલો બતાવેલો છે તો તેના તાખાના એક સામાન્ય રાજ્ય કર્તાએ એવી રીતે અપમાન પહોચાડવાનો પોતાનો હક છે એમ કહેવું તે કેટલું બધું બેહુદુ છે તે સામાન્ય જન પણ સમજી શકે એમ છે. ટુંકામાં અમે તો હાલ આ હકીકત ઉપરથી એટલોજ સાર ગ્રહણ કર્યો છે કે આ કાર્ય વિનાશ કાલે વિપરિત બુદ્ધિ જેવું છે. નહીં તો આવક-વર્ગ ઉપરની દાઝે દેવમૂર્તિઓનું અપમાન કરવાનો માઠો સકલ્પ કદાપિ થાયજ નહીં.

મદ્રેશ્વરમાં મહોત્સવ.

મદ્રેશ્વરનું તીર્થ કચ્છદેશમાં દક્ષિણ સમુદ્રને કિનારે આવેલું છે. પૂર્વે ત્યાં ભદ્રાવતી નામની નગરી હતી. હાલમાં તાનું સરખું ગામ વસે છે.

ભદ્રેશ્વરમાં મહોત્સવ.

૪૭

ગામની પૂર્વ દિશાએ જરા દૂર વસહીના દેરાને નામે ઝાળખાતું આવન જિનાલયનાળું એક દેરાસર છે. તેમાં મધ્યના દેરાસરમાં મૂળનાયકજી શ્રી વર્ધ્ધ-માનસ્વામી છે, તેની વર્ષગાંઠનો મેળો દરવર્ષે ફાગણ શુદ્ધિમાં ભરાય છે. શુદ્ધ ૪ થેં લોકો આવવા માંડે છે, બનર ભરાય છે, શુદ્ધ ૫ મે ધ્વજ ચડે છે અને સુદ્ધ ૬ ઠે મેળો વિસર્જન થવા માંડે છે. એમ એકંદર ત્રણ દિવસ મેળો રહે છે.

હાલમાં ચારે બાજુ ચાલતા પ્લેગના દુષ્ટ વ્યાધિને સખમે પાંચ છ વર્ષ થયા આ મેળો ભરાતો નહોતો પરંતુ ઝાણના વર્ષમાં કચ્છદેશમાં સુખાકારી સારી હોવાથી મેળો ભરાયો છે. માણસ સુમારે ૧૫૦૦૦ એકઠું થયું હતું ધ્વજ ચડાવવા વિગેરેનું ધી પુષ્કળ ઉપજ્યું છે. એકંદર ૫૦૦૦૦ કોરીની દેરાસરમાં ઉપજ થઇ છે. અત્રે ધી મણુ ૧ ની કોરી ૬ નો ભાવ ઠરાવેલો છે. મૂળ મંદિર ઉપર ધ્વજ ચડાવવાનું ધી મણુ ૨૦૫૨૧ બોલીને શ્રી માંડવીવાળા શા. ધનજી લીલાધર હા. અમરચંદ કાનજીએ ધ્વજ ચડાવી છે. તેના ઉપરની વાવટી ધી મણુ ૧૦૦૧૧ થી ખાખરાવાળા શા. દેવરાજ નાગશી તથા શા. શુભપંત નકુએ ચડાવી છે, અને ખાવન દેરીઓ વિગેરે ઉપર ધ્વજ-ઓ ચડાવવા વિગેરેનું મળીને ધી મણુ ૪૦૨૫ થયું છે. શ્રીમંત ગૃહસ્થોએ પોતાના દ્રવ્યનો લાહો લીધો છે.

આ દેરાસરજી અને પ્રતિમા બહુ જુના વખતની છે. દેરાસર. સપ્રતિ રાત્રની અગાઉના વખતનું છે. તેનો જીર્ણોદ્ધાર તેરના સૈકામાં જગ પ્રસિદ્ધ જગદુશાએ કરાવ્યો હતો ત્યારપછી હાલમાં શ્રી માંડવીવાળા શેઠ પીતામર દાસ શાંતિદાસ તથા શ્રી સંઘ તરફથી જીર્ણોદ્ધાર થાય છે. આરસ અને રંગરીપેરનું કામ થવાથી દેરાસર બહુ રમણિક બન્યું છે. હજી કામ ચાલે છે.

અહીંઓ ઘણા વર્ષોથી મેળો ભરાય છે. પ્રથમ ફાગણ શુદ્ધ ૮ ઉપર ભરાતો હતો તે ૧૦-૧૫ વર્ષથી કેટલાક કારણસર ફાગણ શુદ્ધ ૫ ઉપર ભરવામાં આવે છે.

અહીંયાં સુમારે દશ વર્ષથી કારખાતું સ્થાપવામાં આવ્યું છે એનું નામ શેઠ વર્ધ્ધમાન કલ્યાણજી રાખવામાં આવ્યું છે. આ તીર્થ પણુ શ્રી મહીનાથજીની જેમ પ્રભાવિક અને પ્રખ્યાત છે. તેની યાત્રાનો લાભ મુજરાત

૬૯

શ્રી જૈનધર્મ પ્રકાશ.

ઠાઠીઆવાડ વિગેરે દેશોના જૈન બંધુઓએ લેવા યોગ્ય છે એવી મારી અંતઃકરણથી વિનતી છે.

સંઘવી ખીમલ જોરાજ.

અંજાર. ૬૨૭.

વનારસ સમાચાર.

લખતાં ઉમંગ થાય છે કે હું તા. ૧૯-૫-૧૯૦૩ ના રોજ શ્રી વનારસ દર્શન કરવા માટે ગયો હતો. ત્યાં જિનમંદિરના દર્શનનો અપૂર્વ લાભ લીધા બાદ ખબર મળ્યા કે અહીં જૈન સંસ્કૃત-પાઠશાળા સ્થાપવા માટે મુનિરાજ શ્રી ધર્મવિજયજી, અમીવિજયજી, કીર્તિવજયજી, મોહનવિજયજી, ઈંદ્રવિજયજી, મંગળવિજયજી અને વલ્લભવિજયજી પધારેલા છે. તે ઉપરથી તેમના દર્શનનો પણ લાભ લીધો. તેમની સાથે બીજા ૧૨ વિદ્યાર્થીઓ છે. તેઓ સાહેબનો વિચાર તો ૪૦ વિદ્યાર્થી ભેગા કરવાનો છે. પરંતું સદરહુ પાઠશાળાનો ખર્ચ ચલાવવા માટે થયેલું દંડ ઘણું ઓછું છે. તેથી મને ખેદ થાય છે, આવા મુનિરાજને ગુજરાત જેવા દૂર દેશથી વિહાર કરી પૂણે પરિશ્રમવડે અહીં સુધી પધાર્યા છે, ઉપરાંત હજુ પણ પૂર્ણ પરિશ્રમ લઈ આ પાઠશાળાને ઘણા સારા પાયા ઉપર લાવવા ધારે છે. મારે તેઓ સાહેબ સાથે કેટલીક વાતચિત થઈ તે ઉપરથી મને એમ માલમ પડ્યું કે એઓ સાહેબના વિચાર ઘણા ઉમદા અને અમૂલ્ય છે. જે આપણી જૈન કોમ આ વનારસ પાઠશાળાને સારી રીતે મદદ કરશે તો જરૂર જૈન કોમ અને જૈનધર્મની સારી રીતે ઉન્નતિ થશે એમાં કાંઈ પણ શક નથી.

શા. મંગળદાસ રણછોડદાસ.

જનરલગંજ. કાનપુર.

કરવા કરાવવા તરફ લક્ષ આપવા સુચવીએ છીએ તેમજ પેતા-
ની તરફથી પણ ઉદારતા વાપરવાનું યાદ આપીએ છીએ.

અમરચંદ ઘેલાભાઈ.

શ્રી. જૈ. ધ. પ્ર. સલાના મંત્રી.

જાહેર ખબર.

“આંખના દરદીઓ માટે અમુલ્ય તક.”

(મુનિરાજ તથા સાધ્વી માટે મદત.)

સક્ષુરૂપી રત્નને જાળવવું એજ દુનીઆમાં મોટી દોષત છે શરીરે સુખી તેજ ખરે સુખી કહેવાય છે, ને શરીરનો આધાર ચક્ષુ ઉપર છે. તેથી આગળ ઉપર ચરમાની જરૂર ન પડે હમેશાં આંખ સાફ રહે અને તેજ વધે તેને માટે “શુદ્ધ સાચા માતીના સુરમો” કાળો, સફેત, અથવા લાલ ત્રણે રંગનો પણ એક સરખા ગુણવાળો અમે ખનાવેલો છે તે જોઈએ તેણે મંગાવવો. તેના ઝિમત નંબર ૧ લાના તોલા ૧ ના ૩.૪) અને નંબર બીજાના તોલા ૧ ના ૩.૨) પોસ્ટ ખર્ચ જુદું. પરદેશવાળાને વેલ્યુએબલથી મોકલશું. આ દવાથી ઘણા ફાયદા થાય છે ઘણા માણસોને ફાયદા થયેલા છે તેના સર્ટીફિકેટો અમારી પાસે મોજુદ છે.

ત્રણે જાતનો સુરમો ખનાવનાર તથા વેચનાર.

શેઠ ત્રીભુવનદાસ હઠીશંઘ.

જામનગર-કાઠીયાવાડ.

આહકોને ભેટ.

ગયા વર્ષની ભેટ તરીકે “શ્રી વર્ધમાન દ્વાત્રીશકા મૂળ, મૂળનો અર્થ; ટીકા, ટીકાનો અર્થ” એ પ્રમાણે છપાવીને ચાર ફૂમની એક જુક સારી રીતે ખંધાવીને તૈયાર કરવામાં આવી છે. અને તે લવાજમ મોકલનાર આહકો તરફ મોકલવાનું પણ શરૂ કરવામાં આવ્યું છે. આ ચોપાનીયું પહોંચ્યા પછી એક માસની અંદર ન મળે તો જમણે લવાજમ મોકલેલ હોય તેમણે પત્ર લખી મંગાવી લેવી. હજી પણ નવા વર્ષના લવાજમ સહીત જે પાછળું લવાજમ મોકલશે તેમને એક માસ સુધી લાલ આપવામાં આવશે.

લવાજમની પહોંચ.

૧-૪ શા શીવલાલ પુલચંદ	૧-૩ ટોળીઆ વલભજી રામજી
૧-૩ ટોળીઆ અભેચંદ જ્ઞેહાભાઇ	૧-૯ શેઠ ડાહ્યા ઝીણા
૧-૬ શા લાલચંદ જીવરાજ	૧-૬ શા મગનલાલ કંકચંદ
૧-૬ શા મોહનલાલ મોતીચંદ	૧-૬ મેતા જીવા માણેકચંદ.
૧-૬ શા નથુભાઇ ખેચરદાસ	૧-૬ નાણાવટી ચંદુ ખેચર
૩-૧૨ શા માણેકચંદ કાનજી	૧-૬ શા હંસરાજ રતનશી
૧-૬ શ્રી વઢવાણુ જૈનશાળા	૧-૬ શા અમરચંદ સોમજી
૧-૦ ઝવેરી જીવણુ હેમરાજ	૧-૪ શા કેશવલાલ વેલશા
૧-૪ શા અમીચંદ ઝીણાભાઇ	૨-૧૧ શા યુનીલાલ પુલચંદ
૧-૦ શા પાનાચંદ ખુશલ	૧-૩ મેતા દેવચંદ જ્ઞેતરી
૧-૬ શા ગુલાબચંદ મુળચંદ	૧-૦ શા નારણુજી બાણાભાઇ
૧-૬ શા ગુલાબચંદ નેમચંદ	૧-૮ શા સુખલાલ દેવચંદ
૧-૬ મોદી માણેકલાલ ગીરધરલાલ	૧-૪ શા હમનલાલ દલસુખ
૧-૬ શા કેશવલાલ મોહનલાલ	૧-૬ શેઠ શીવલાલ ધારશી
૧-૬ ગાંધી જ્યેષ્ઠ તારાચંદ	૧-૪ શા યુનીલાલ દીપચંદ
૧-૪ શા કુંદનજી કપુરચંદજી	૧-૯ શા સતોકચંદ રૂપદાસ
૨-૧૧ શા હકમાજી ફકીરાજી	૧-૪ શા દલસુખ રતેચંદ
૩-૦ શા નારણુજી અમરશી	૧-૪ પટવા ડાહ્યાલાલ વાલજી
૧-૪ શા હમનલાલ શીવલાલ	૪-૧૪ શા નેમચંદ ગુલાબચંદ
૧-૬ કારડીઆ વશરામ મકનજી	૧-૪ ડાક્ટર ગોપીંદરાવ દીપાજી
૧-૦ વૈરા ઝવેરચંદ સુરચંદ	૧-૦ શા પરજીદાસ દીપચંદ
૦-૧૧ શેઠ ભાચચંદ પુલચંદ	૧-૬ શા પુનમચંદ મગનચંદ
૧-૪ શેઠ ત્રીભોવનદાસ હકીશંધ	૧-૬ શા લલુભાઇ ધનજી
૧-૪ શા પરશોતમ લલુભાઇ	૧-૪ શા નરશીદાસ રૂગનાચ
૧-૪ શા માંડણુ જીવરાજ	૧-૬ શા પુલચંદ મુળચંદ
૨-૯ શા લલુચંદ બલાખીદાસ	૨-૧૨ શા હીમચંદ માણેકચંદ

નવી પુસ્તકોની જાહેર ખબર.

- ૧ શ્રી વર્ધમાન દ્વાત્રંશીકા, મુળ, ટીકા ભાષાંતર ચુકત. ૦-૩-૦
- ૨ શ્રી દ્વિપમિતિ ભવ પ્રપચના પીઠબંધનું ભાષાંતર. ૦-૧૨-૦
- ૩ શ્રી ત્રીપદિ શલાકા પુરૂષ ચરિત્ર પર્વ ૧૦ મું પુ. ૭ મું. છપાય છે.
- ૪ શ્રી ઉપદેશ પ્રાસાદ ભાષાંતર ભાગ ૨ જ્ઞે. સ્તંભ ૫-૬-૭-૮ „

“પુસ્તકોની પહોંચ હવે પછીના અંકમાં આપશું.”